

sterens redegørelse. Forslaget om at etablere et repræsentantskab, hvor interesserede parter, der ikke er repræsenteret i rådet, vil kunne få mulighed for at komme i dialog med og påvirke rådet, er dog opgivet. Det skønnes, at en sådan organisation vil blive unødvendig stiv og upraktisk. Med etableringen af forebyggelsesrådet vil der blive skabt en instans, hvor alle problemer om og forslag til en forebyggende indsats naturligt kan behandles. Der åbnes herved mulighed for, at alle interesserede kan rette henvendelse til rådet og omvendt. På denne måde kan skabes en bred dialog mellem rådet og alle øvrige interesserede kredse i samfundet. Med henblik på at kunne imødekomme opstående behov for en mere snæver og dyberegående kontakt om konkrete forslag og initiativer er der i øvrigt i lovforslaget hjemlet rådet adgang til at nedsætte sagkyndige udvalg med repræsentanter uden for rådets egen medlemskreds. Specielt kan nævnes, at opgaverne på centralt plan inden for det sundhedspædagogiske emneområde således bør varetages af et udvalg under forebyggelsesrådet.

Inden for visse samfundsområder, der rummer sundhedspolitiske problemer, som eksempelvis levnedsmiddelområdet og arbejdsmiljøområdet, og i forbindelse med varetagelse af mere afgrænsede opgaver, som f. eks. bekæmpelse af narkotika- og alkoholmisbrug, er der allerede eller anbefales nedsat faste koordinerende organer. Nedsættelsen af sådanne organer er nødvendiggjort af den eksisterende opdeling af kompetencer på forskellige ministerier og styrelser. Prioriteringsudvalget understreger, at sådanne organer ikke vil overflødiggøre eller blive overflødiggjort af forebyggelsesrådet, idet der vil være en væsentlig forskel imellem opgaverne for henholdsvis forebyggelsesrådet og de nævnte koordinationsorganer. Forebyggelsesrådet skal være et tværgående rådgivende organ, der mere i almindelighed skal fremkomme med ideer og forslag til forebyggende indsats i samfundet, medens de faste koordinationsorganer hver for sig vil have et væsentligt mere afgrænset og konkretiseret opgaveområde og til gengæld skulle sikre den løbende administrative koordinati- on.

Med hensyn til spørgsmålet om, til hvem forebyggelsesrådet skal henvende sig, indeholder lovforslaget en bestemmelse om, at rådets forslag skal afgives direkte til indenrigsministeren. Lovforslaget adskiller sig herved fra det i indenrigsministerens beretning skitserede forslag, hvorefter rådets indstillinger forudsattes afgivet til vedkommende fagminister via sundhedsstyrelsen. Ændringen tilsig-

ter at understrege forebyggelsesrådets betydning og uafhængige status og er i overensstemmelse med tilkendegivelser under folketingsbehandlingen. Forebyggelsesrådet skal i øvrigt efter forslaget afgive beretninger om rådets virksomhed. Herigennem vil det være muligt for såvel folketinget som myndighederne og offentligheden at følge rådets initiativer og resultater.

Lovforslaget har været forelagt arbejdsministeriet, boligministeriet, finansministeriet, handelsministeriet, justitsministeriet, miljøministeriet, ministeriet for Grønland, ministeriet for offentlige arbejder, socialministeriet, statsministeriet, undervisningsministeriet, økonomiministeriet og sundhedsstyrelsen samt Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen i Danmark, Københavns og Frederiksberg kommuner.

Administrative og økonomiske konsekvenser.

Forebyggelsesrådet skal nedsættes af indenrigsministeren. De samlede udgifter for staten ved nedsættelse af et forebyggelsesråd skønnes i overensstemmelse med prioriteringsudvalgets betænkning at ville beløbe sig til ca. 1 mill. kr. om året. Dette beløb omfatter udgifter i forbindelse med rådets drift, herunder lønninger og honorarer til rådets formand og næstformand samt til sekretariatets personale. Det forudsættes i øvrigt, at forebyggelsesrådet i vidt omfang kan indhente statistiske og andre oplysninger m.v. hos offentlige myndigheder og organisationer til nærmere belysning af de samfundsforhold, som rådet behandler. Særlig bistand til rådet må ydes af sundhedsstyrelsen og Dansk Institut for Klinisk Epidemiologi. Forebyggelsesrådet skal derimod ikke selv hverken forestå eller finansiere, men nok tilskynde til egentlige forskningsprojekter.

Det foreliggende forslag vil ikke umiddelbart medføre administrative konsekvenser for kommuner/amtskommuner. På baggrund af den erkendte vigtighed af en øget sundhedspædagogisk indsats og i erkendelse af amtskommunernes afgørende rolle inden for såvel sundheds- som uddannelsesområdet må det dog forudsættes, at amtskommunerne samt Københavns og Frederiksberg kommuner – eventuelt foreløbig på forsøgsbasis – vil medvirke ved tilrettelæggelsen af den praktiske sundhedspædagogiske indsats og uddannelsen af det heri implicerede personale.

Da mange forslag vedrørende forebyggende foranstaltninger i øvrigt må forudsættes at udspringe af lokale initiativer, vil der kunne blive behov for i de pågældende amtskommuner/kommuner at